

Република Србија
УПРАВНИ СУД
II-9 Уп. 71/15
06.08.2015. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Руже Урошевић, председника већа, Томислава Медведа и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Сандром Пауновић, као записничарем, решавајући по тужби поднетој од стране А.А. из села ..., Општина ..., за понављање судског поступка окончаног пресудом Управног суда број II-3 У 13262/13 од 19.06.2014. године, у правној ствари инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 06.08.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Пресудом Управног суда II-3 У 13262/13 од 19.06.2014. године, одбијена је тужба тужиоца, изјављена против туженог Министарства рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, ради поништаја решења број: 164-03-001484/2009-01 од 24.06.2013. године, којим је одбијен предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства рада и социјалне политике Републике Србије, број 164-03-01484/2009-01 од 09.03.2010. године, којим је одбијена његова жалба против закључка инспектора рада Министарства рада и социјалне политике, инспектората за рад, Одељења инспекција рада у Лесковцу, за Јабланички управни округ, број: 380-164-136/07-04 од 18.11.2009. године, којим је између осталог, одбачен захтев тужиоца за отклањање повреда закона у вези са захтевом за закључивање уговора о раду на неодређено време са послодавцем Техничком школом Б.Б. ..., због стварне ненадлежности.

У тужби за понављање поступка, тужилац наводи да исту заснива на одредби члана 56. став 1. тачка 1. и 5. Закона о управним споровима. Наиме, сматра да је разлог за понављање из тачке 1. члана 56. закона, мишљење Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања од 23.04.2015. године, у коме министарство тужиоца обавештава да је послодавац био у обавези да са њим закључи уговор о раду, а што није учинио. Разлог за понављање поступка из тачке 5. овог члана, тужилац заснива на пресуди Врховног суда Србије број У. 7354/07 од 22.01.2009. године, којим је уважена тужба тужиоца и поништено решење Министарства рада и социјалне политике Републике Србије од 12.07.2007. године, у чијем се образложењу констатује да је на његову штету повређен закон, те да треба донети ново и на закону засновано решење. Са наведеног, предлаже да суд у спору пуне јурисдикције поништи решење Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије, као правног следбеника туженог органа и да заинтересованом лицу наложи да са њим закључи уговор о раду, а у случају да се суд сматра ненадлежним да то решава, уступи предмет

надлежном суду у складу са Законом о парничном поступку.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе за понављање поступка, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити, јер тужилац није учинио вероватним постојање законског основа за понављање судског поступка.

Одредбом члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), прописано је да ће се поступак завршен правоснажном пресудом или решењем суда, поновити по тужби странке, ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази, били изнети или употребљени у ранијем судском поступку. Одредбом тачке 5. истог члана, прописано је да ће се поступак поновити по тужби странке ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору.

Одредбом члана 59. истог закона, прописано је да се у тужби за понављање поступка мора нарочито навести судска одлука донета у поступку чије се понављање тражи; законски разлог понављања (члан 56) и докази, односно околности које чине вероватним постојање тог основа; околности из којих произлази да је тужба поднета у законском року и чиме се то доказује; у ком правцу и у ком обиму се предлаже измена судске одлуке донете у поступку чије се понављање тражи.

Одредбом члана 60. наведеног закона, прописано је да ће суд решењем одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице и да је тужба неблаговремена, или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

По оцени Управног суда, тужилац није учинио вероватним постојање законског основа за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима. Наиме, разлог за понављање судског поступка из члана 56. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, странка може користити само када је суд сам утврђивао чињенично стање и на подлози тако утврђеног чињеничног стања решио управни спор. Међутим, како суд није сам утврђивао чињенично стање, већ је управни спор решио на основу чињеничног стања утврђеног у управном поступку, као што је био случају у овој управној ствари, у поступку чије се понављање тражи, нове чињенице и нови докази се не могу користити као разлог за понављање управно-судског поступка, већ могу бити разлог за понављање управног поступка код органа чијим је управним актом окончан управни поступак.

Поред наведеног, тужилац није учинио вероватним постојање ни законског разлога за понављање судског поступка из члана 56. став 1. тачка 5. Закона о управним споровима, имајући у виду да тужилац није нашао, односно стекао могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору. Ово стога, што је разлог за понављање поступка по наведеном основу чињеница да у истом управном спору постоје две различите судске одлуке. Наиме, како је у пресуди Врховног суда Србије број У. 7354/07 од 22.01.2009. године суд одлучивао по тужби овде тужиоца, али не у истој правној ствари, будући да не постоји индетитет предмета спора, односно није исто оспорено решење, то по оцени Управног суда не постоје разлози за понављање поступка из ове тачке члана 56. став 1. Закона о управним споровима.

Имајући у виду наведено, како тужилац наводима тужбе и доказима достављеним уз тужбу није учинио вероватним разлоге постојања законског основа за понављање управног-судског поступка, Управни суд је одлучио као у изреци решења, применом одредбе члана 60. Закона о управним споровима.

О предлогу тужиоца да суд у поновљеном поступку одлучи по тужби у спору пуне јурисдикције, суд није одлучивао, имајући у виду одлуку која је по тужби за понављање поступка донета.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.08.2015. године, II-9 Уп 71/15

Записничар
Сандра Пауновић,с.р.

Председник већа-судија
Ружа Урошевић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ